

Nederlands onderzoek in buitenlandse tijdschriften

(Deze rubriek is samengesteld uit artikelen van tijdschriften die vermeld staan in *Current Contents Life Sciences* en die geschreven zijn door uitsluitend Nederlandse auteurs uit Nederlandse ziekenhuizen en onderzoeksinstellingen.)

Medicamenteuze verlaging van de temperatuur na een ischemische beroerte

Na een acute beroerte is de prognose slechter bij patiënten met verhoogde lichaamstemperatuur: elke temperatuurstijging van 1°C gaat gepaard met een verdubbeling van het sterfterisico. Om die reden hebben Dippel et al. 75 patiënten met een acuut ischemisch herseninfarct in een gerandomiseerd en dubbelblind onderzoek behandeld met zetpillen waarin een hoge dosis paracetamol (6 maal daags 1000 mg) of een lagere dosis paracetamol (6 maal daags 500 mg) was verwerkt, of met placebo. Gedurende de eerste 24 uur van de behandeling hadden patiënten die behandeld werden met de hoge dosis paracetamol gemiddeld een 0,4°C lagere lichaamstemperatuur dan de placebogroep. De lage dosering van het medicament had geen invloed op de lichaamstemperatuur. De onderzoekers wijzen erop dat een daling van de temperatuur met 0,4°C niet erg indrukwekkend lijkt, maar wel statistisch significant is. Zij spreken de hoop uit dat dit temperatuurverlagende effect van paracetamol gunstige gevolgen zal hebben voor de prognose van patiënten met een acute ischemische beroerte.

[Dippel DWJ, Breda EJ van, Gemert HMA van, Worp HB van der, Meijer RJ, Kappelle LJ, et al. Effect of paracetamol (acetaminophen) on body temperature in acute ischemic stroke. A double-blind, randomized phase II clinical trial. *Stroke* 2001;32:1607-12.]

Blijvende sensibele stoornissen na het syndroom van Guillain-Barré

Het onderzoek bij patiënten die het syndroom van Guillain-Barré hebben doorgemaakt concentreert zich doorgaans op late motorische uitvalsverschijnselen. Bernsen et al. hebben nu ook de sensorische functie onderzocht bij 122 patiënten bij wie 3 tot 6 jaar tevoren het syndroom van Guillain-Barré was vastgesteld. Bij dit naonderzoek maakte 27% van de patiënten melding van matige tot ernstige gevoelsstoornissen aan de armen, terwijl 40% nog steeds sensorische klachten aan de benen had. Bij neurologisch onderzoek werd bij 84 patiënten een sensibiliteitsvermindering gevonden, bij 38% vooral in de armen en bij 66% in de benen. Voorts had 48% van de patiënten krampen en spierpijnen in de extremiteiten. Door de late gevolgen van het Guillain-Barré-syndroom waren 31 patiënten noodgedwongen van baan veranderd en hadden 52 patiënten (44%) hun vrijetijdsactiviteiten moeten aanpassen. Bij een aantal waren vooral de blijvende sensibiliteitsstoornissen hiervan de oorzaak. (Bijdrage K.P.Grootens.)

[Bernsen RAJAM, Jager AEJ de, Schmitz PIM, Meché FGA van der. Long-term sensory deficit after Guillain-Barré syndrome. *J Neurol* 2001;248:483-6.]

Na de val

In een prospectief cohortonderzoek waaraan 171 zelfstandig wonende mannen en vrouwen (gemiddelde leeftijd: 72,3 jaar) deelnamen, gingen Scaf-Klomp et al. na wat de langetermijngevolgen zijn van een fractuur van een extremiteit voor het algemeen dagelijks functioneren. Voor alle typen fracturen werd gevonden dat een fractuur in de eerste 10 weken na het trauma een statistisch significante achteruitgang veroorzaakte van het lichamenlijk functioneren, hetgeen leidde tot achteruitgang van de lichamenlijke verzorging en belemmering bij de algemene huishoudelijke activiteiten. In de daaropvolgende maanden deed zich een aanzienlijk herstel voor. Echter, na 5 maanden

werd nauwelijks meer enige verbetering gezien. Conform de verwachtingen had een heupfractuur langdurige gevolgen: na 1 jaar moesten 18 van de 34 personen (53%) met een dergelijke fractuur geholpen worden bij tenminste 1 onderdeel van de algemene lichamenlijke activiteiten. Verrassend is echter dat van de 44 patiënten met een polsfractuur er 18 (41%) na 1 jaar nog steeds moesten worden geholpen bij minstens 1 huishoudelijke bezigheid. Geen van de patiënten bereikte weer het niveau van vóór de fractuur.

[Scaf-Klomp W, Sonderen E van, Sanderman R, Ormel J, Kempen GIJM. Recovery of physical function after limb injuries in independent older people living at home. *Age Ageing* 2001;30:213-9.]

Mogelijke gevolgen van maagzuurremming

Door Sanduleanu et al. werden 150 opeenvolgende patiënten met gastro-oesofageale refluxziekte behandeld door middel van een protonpompremmer (n = 113) of een H₂-receptorantagonist (n = 37). De controlegroep bestond uit 76 patiënten met dyspeptische klachten, die daarvoor niet werden behandeld. De prevalentie van *Helicobacter pylori* was in de 3 groepen gelijk, maar in de 2 groepen die met zuurremmers werden behandeld werd een statistisch hogere prevalentie van niet-*H. pylori*-bacteriën gevonden. De gelijktijdige aanwezigheid van *H. pylori*- en niet-*H. pylori*-bacteriën ging gepaard met een ruim 20 maal verhoogd risico op de aanwezigheid van atrofische gastritis en een verhoogde concentratie van cytokinen in het bloed. Een dubbelinfectie met *H. pylori* en niet-*H. pylori*-bacteriën is een belangrijke factor bij het ontstaan van atrofische gastritis tijdens maagzuurremmende behandeling.

[Sanduleanu S, Jonkers D, Bruine A de, Hameeteman W, Stockbrügger RW. Double gastric infection with *Helicobacter pylori* and non-*Helicobacter pylori* bacteria during acid-suppressive therapy: increase of pro-inflammatory cytokines and development of atrophic gastritis. *Aliment Pharmacol Ther* 2001;15:1163-75.]

Catechinen en het hart

In epidemiologische onderzoeken zijn aanwijzingen gevonden dat het dagelijks drinken van grote hoeveelheden thee het risico van hart- en vaatziekten zou verminderen. Deze beschermende werking zou te danken zijn aan de aanwezigheid in thee van catechinen (behorende tot de flavonoïden). Ook appels en chocola bevatten catechinen. In het kader van de 'Zutphen elderly study' (een prospectief onderzoek onder 806 mannen die in 1985, het jaar waarin het onderzoek begon, 65-84 jaar oud waren) vonden Arts et al. inderdaad dat voor de mannen uit dit cohort die de grootste hoeveelheid catechinen per dag tot zich namen het risico om te sterven aan een ischemische hartziekte het kleinste was (risicoratio: 0,49; 95%-BI: 0,27-0,88). Bij multivariate analyse werd echter geen verband gevonden tussen de hoeveelheid catechinen die per dag werd ingenomen en het risico van een hartinfarct of een beroerte, of het risico om als gevolg van een beroerte te overlijden.

[Arts ICW, Hollman PCH, Feskens EJM, Mesquita HBB de, Kromhout D. Catechin intake might explain the inverse relation between tea consumption and ischemic heart disease: the Zutphen elderly study. *Am J Clin Nutr* 2001;74:227-32.]

W.HART